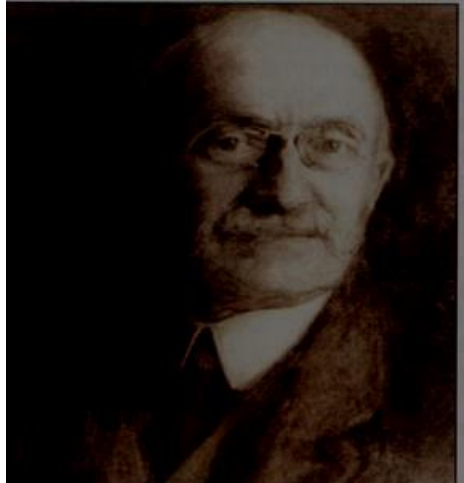

Baán Endre

1855. november 24-én született Ivánban Baán Endre Sopron vármegyei alispán, főispán. Apja a Széchenyi uradalom intézője volt. Középiskolai tanulmányait a soproni bencés gimnáziumban végezte, majd a bécsi és a pesti egyetem jogi karán tanult.

1880. július 27-én tett sikeres ügyvédi vizsgát. A megyei közgyűlésen 1883. decemberében Sopron vármegye tiszti főügyészévé választották. 1876-1883 között szerkesztője és kiadója volt a Sopron című lapnak, publikált is. Baán Endre 1894-ben Sopron vármegye alispánja lett. 1895. február 4-én összehívta a megye millenniumi bizottságát, itt szavazták meg a soproni Széchenyi-szobor felállítását. 1897. május 23-án, Baán Endre mondott avatóbeszédet a szobor leleplezésekor. Jelentős szerepet vállalt a Széchenyi-kultusz felélesztésében és ápolásában. 1905-ben, a Fejérváry-kormány idején felfüggesztették állásából, de a koalíciós kormány megalakulását követően visszahelyezték és 1906. június 5-én a király főispánná nevezte ki. A közigazgatásban végzett kiváló munkájáért a vaskoronarend lovagkeresztjét, majd a Lipót rendet is megkapta. Elsődleges feladatának tekintette a vármegye gazdasági fejlődésének elősegítését. Alispánsága idején épült meg a Sopron-Pozsonyi és a Fertővidéki helyiérdekű vasút, a Sopron-Kőszeg vasútvonal. Jelentős ipartelepítés kezdődött Sopronban, akkor települt ide a Vasöntőde, a Sotex, a zárgyár, a sörgyár, a gumigyár is.

Közéleti tevékenysége is jelentős volt. Részt vett a helyi vöröskereszt munkájában, szorgalmazta az Irodalmi és Művészeti Kör megalakulását, felkarolta a Sopronvármegyei Gazdasági Egyesületet. 1917. június 2-án, saját kérésére nyugállományba vonult, élete utolsó éveit visszavonultan töltötte felsőlőveri kertes házában. Baán Endre Sopronban hunyt el 1928. november 1-jén.

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2000. Sopron: Quint Reklámügynökség, 1999. p. 98.